

qwertyuiopasdfghjklzxcv
bnmqwertyuiopasdfghjkl
zxcv sdfg
hijklz opa
sdfgh tyui
opas wer
tyuiopasdfghjklzxcvbnmq
wertuyuiopasdfghjklzxcvb
nmqwertyuiopasdfghjklzx
cvbnmqwertyuiopasdfghj
klzxcvbnmqwertyuiopasd
fghjklzxcvbnmqwertyuiop

Christelijk Licht

Mystiek

15-11-2008

Bastiaan Oostendorp

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	4
This article will give an opinion, on our social awareness.....	5
Geluk, een kwestie van geluk hebben?	9
Round the riddle, to solve the fiddle.....	13
Muziek, de weg van Muze naar amusement	16
Thuiskomst,	20
Astrologie, Een teken uit de sterren.....	23
Een nieuw schrijven, een Dialoog tussen De ouden van Schrift,	26
Een weg naar Science Fiction	32
Een Elektron, De digitale eenheid.....	35
Praat een Zegen of een Veeg Teken.	37
'Nieuws waarde of Nieuwsgaarde'.....	38

This article will give an opinion, on our social

awareness.

The values we use to communicate with each other.

Each country, region, or culture has a subset of values, specific for that group of people, whether they be of a race, a language, geographical region, or based on food substance in the region. We see that a subset can be visible,

other people from outside can learn the values and live between them without any

conflicts, or it can be an invisible/natural value-system, then it will not lead to harm,

but it can raise conflicts in how feelings are interpreted.

Values can be of different kinds, so as we see with different cultures, virtues can be a value,

but also a strength to act can be a value. In other regions the visibility of feelings (emotional acting) is a value, other languages can have a deep value system based on etiquette.

And food substance can be a basis for a mix of values based on how one appears, how one acts (not with what goal one acts).

Each of these values (these are examples, in total values are not numbered), can act out good results

in the world. Not by the power with which they be acted out, but by the soft value of influencing.

If I give an example, in natural habitats we see that some animals seek for a spot to place their territory

or nest, but when there is one plant that is food for an enemy, then they will (some animals) or

pull it out, or seek for another spot. This also do we see with humans, in social groups we see that when a

person acts, in a way that isn't in the culture, some will form another group, or tighten relations. (based

on the type of value). But the example is also on a bigger scale, when one scientific advancement is made,

we see that in a period of time, it gets passed on to larger regions.

In science it is easy to discover new advancements, but it's hard to control its spreading,

because new, cost-effective, or productive advancements get a good ear with organisations,

But in social advancements we see that there is not one point where something gets discovered,

its an advancement which is spread out from the beginning, to advance in social connections, or

awareness, there is a relation to other people, in contrast with scientific advancements where it

can (theoretically) be discovered alone, with enough proof and materials.

Social communication, is a process, or a living relation between 2 or more persons, with a goal that

fulfills needs of social interaction.

In social communication we can give help (by word or promising to act out),

we can ask for help (for advice or fysical need), we can trade used things we don't need anymore,

we can talk to share experience or daily acts.

Social communication is in total a relation between all people on this planet,

through a link from one to the next, to the next (also parellel) we have a connection with everyone.

But we don't see that connection, and we don't feel it. In biology we learn that the world (natural)

is an ecosystem that cooperates precisely to behave or to be able to live on in the right balance.

If we (if) are an element, or a part of that/an ecosystem we would also be part of a balance

between (our social group, which can be family, friends, known people, etc)

but also larger, region, country, language, culture, religion etc. In the largest scale the social group

is the whole human race, but if we forget our walls of human race and language, we do feel things,

so we can believe animals feel things, and maybe the whole mother earth and her creatures

can feel. (feelings, emotions).

In biology it is stated that the emotional system is not intelligent, it is reaction driven or social group driven. But we forget that we not only feel bad towards

an aggressive neighbour, but also to a wild animal.

The emotions which drive through action,

also drive with the same force other people to action (not your emotion), and drives animals to actions. If we give this place beside our rational basis of acting, we see that there is a dual basis of acting.

The social communication, and the social awareness are based on emotional acting.

Not because we don't have knowledge or experience to be able to communicate (good), But because emotion, directly influences the relation between the two or more individuals, (where ratio only influences the goals and the acting out of them).

When we want to advance in emotional and social awareness, it is first the need that we come in contact with our feelings, and be able to talk about them with people we trust, and we believe give care for our feelings.

People we trust, can be wide in range, there are cultures where only a teacher is trusted, in other cultures only parents are trusted, and cultures where age-alike are trusted.

The feeling if we trust someone (really without thought rationalizing it) is the basis for such a process.

Where we start to communicate our feelings, (be careful strangers do not always have good motives) we see that our communication straightens and gets easier. We grow to each other,

We give a basis for ourselves and others to have compassion for each other. Not because we never had it, because most people feel sometimes they have to help someone, or to do something about injustice, but because there can be place to legitimate it.

Social awareness, is there one good at it and one bad? can we give our meaning onto the subject to someone. You can give a meaning, but with all the relational things, it isn't absolute true,

its your feeling, so assure the other its your feeling, and not the feeling of the whole social group you are belonging to. And a good advice is, a balance on good and bad emotions is better to behave, because people also need the good will of others when they themselves need help on some subject.

Giving way to negative emotions, is not only being aggressive, but talking about feeling aggressive (instead of acting out the emotion). Almost always people are open to hear that something doesn't feel good with you. (its better to get a feedback message then to get a blow). For safety, english is not my home language, and i'am not studied in social studies (not at university or other scientific study), how someone reads this article is his/her own responsibility.

I give an opinion on this subject. I'am also growing in my experience, so it could be true that in some time i would write different about it. (I am aware the article could be harming or negative, but its not my goal to do that).

Geluk, een kwestie van geluk hebben?

Iedereen wil het zijn, maar nog niemand is het in voldoende mate om zich altijd overal opperbest te voelen. Om gelukkig te zijn, zouden we haast zeggen heb je een dosis geluk nodig om ertoe te komen. In het tweede deel van de zin betekent geluk, een toeval dat treffend is, waarbij je precies krijgt wat je nodig hebt, of waar je op hoopt. Om het geluk (de ambrozijsen stilte van kalmte en vrede) te verkrijgen.

Wat is geluk eigenlijk, voor mij kan het iets anders betekenen als voor iemand anders. Toch zijn er overeenstemmingen in elementen hierin. Je kan een definitie, of betekenis exploreren door verwijzingen ernaar ter sprake te brengen, zodoende niet alleen een basisdefinitie te krijgen, maar ook de volledigheid ervan te zien. Zo kan je bij geluk ook ter sprake brengen? Hoe zou jij de hemel ervaren, hoe ziet hij eruit, als een lichtende massa waar je in wentelt als in gewichtloosheid, Of als een grote zaal waar al je geliefden bij elkaar zijn, of waar je zelf ooit van gehouden hebt, waar er gezelligheid en liefde is, Of als een grote aarde met veel aardige mensen en dieren, die wijze boodschappen overbrengen, Of is het dat je opgaat in de lucht, of in de natuur zelf en bewustzijn hebt van alles wat erop aarde gebeurt (je kijkt als het ware vanuit elke punt op aarde naar de aarde zelf, zodat je niet alleen ziet wat je geliefden die nog leven doen, maar ook mensen verderweg of dieren die ergens rondlopen. Of kan je dit versmallen en ben je een soort onzichtbaar wezen dat kan vliegen en overal bij kan zijn zonder dat iemand het merkt, en mee kan lezen met iemand als hij de bladzijde omslaat, en ook kan luisteren naar de

diepste geheimen die mensen in hun slaapkamer (elkaar vertellen.) de Hemel kan ook zijn
dat je een tweede leven krijgt in een mooie wereld waar je verliefd wordt op de
mooiste man of vrouw die er bestaat. De hemel kan ook bestaan uit een wereld waar je de
ene heldendaad na de andere vervult, waar je ieder tot elkaar brengt en alle slachtoffers redt
van hun overheersing. Of is het dat je er gewoon niet meer bent, dat je geen pijn hebt, geen
leed, maar ook geen bewustzijn of wezen waarmee je bestaat. Oftewel je kijkt niet meer, je
voelt niet meer, je denkt niet meer. Alsof je 's nachts slaapt maar zelfs geen besef meer hebt.
Naast de hemel hebben we ook een paradijs. Immers vele volkeren hebben er wel
een beschrijving van, of mythen, sprookjes, legendes, religieuze overleveringen. Het paradijs, zou dat betekenen dat we zelf als onszelf in een 'goede' wereld zouden gezet worden,
betekent het dat we zelf 'goed' worden in een wereld waar nog het een en ander moet gebeuren,
Is het het eiland der zaligen, of het wolkenparadijs verborgen voor ons oog. Het paradijs, ligt het op een plek op aarde waar de mens vanzelf wordt weggeleid
(worden wij er beïnvloed om zelfs het bestaan er niet van te bemerken),
Is het een plek niet op aarde, maar ver weg buiten ons universum waar God, als ware het een zichtbaar wezen zijn woonstede heeft. Is het paradijs, een symbool
voor een levensinstelling of voor een hoger doel dat bereikt is.
Naast de hemel, het paradijs hebben we ook nog de mythe van de natuur. Zoals in sommige boeken(ook religieuze) beschreven staat zou er ooit een tijd zijn geweest waarin er geen ellende was, geen zorgen, maar ook geen misbruik of
egoïsme, dus waarschijnlijk ook geen technologie om elkaar af te troeven. Waren we in die wereld ook zeer intelligente of meevoelende mensen, of waren we wetenschappelijk gezien nog apen, en was het een eerder stadium in de evolutie. Zo kennen we ook in

de filosofie wel de natuurlijke mens, die onschuldig,
onbevangen de wereld tegemoet treedt.

Naast de hemel, het paradijs, de mythe van de natuur hebben we ook nog
het nirvana, het hier en nu, of de eeuwige vrede zoals het ook wel genoemd
wordt.

Wat zou daaronder verstaan worden. Niet alleen een betekenis in de zin van
verwijzen naar een tijdstip, of lokatie, maar misschien ook een verwijzing
naar waar die eeuwige vrede te bereiken valt. Misschien als we gaan zoeken
naar dat hier en nu, dat we weg lopen, of althans zoeken naar een andere
plek, een andere tijd om het te vinden.

Zouden er nog andere vormen van leven zijn (belevingsvormen) die net als
de hemel,

het paradijs, de mythe van de natuur, nirvana fijn, prettig, vredig aan zouden
voelen?

Misschien kennen we nog wel andere voorbeelden, maar die zijn meestal
terug te voeren op een van de hierboven genoemde, bijvoorbeeld de eeuwige
jachtvelden,

het hiernamaals, het voorouder-rijk, etc.

Toch, als we vandaag leven, zullen we vandaag moeten blijven leven,
en kunnen we niet met ons hoofd in de wolken verlangen naar ons eeuwig
thuis, we kunnen het wel doen,

maar opletten op het gedoe van vandaag is toch wel handig.

Want eenvoudig gezegd, als je je zaakjes goed doet, en niet te veel droomt over
huisje

dat we zouden willen betrekken in de hemel, dan krijgen we misschien hier
op aarde

ook wel een huisje dat er beter uitziet als dat we er al zouden wonen(in onze
dromen).

Toch mogen we altijd blijven hopen en geloven dat de hemel bestaat, dat het
paradijs

ooit weer vorm krijgt op Aarde, dat de natuur haar mythe prijsgeeft en ons
leert, en dat

het nirvana voor iedereen weggelegd is die er hard genoeg om vraagt.(of
werkt).

En tot die tijd, koester ik de momenten dat ik mij fijn, prettig en vredig voel,
want ze zijn
een lichtpuntje op weg naar onze bestemming.

Round the riddle, to solve the fiddle

A article in dutch, because of my language-capabilities.

Elke dag, staat in het teken van een bepaalde activiteit, nu heb ik het niet over astrologie, of astronomie, maar over onze dagelijkse gang, Bijvoorbeeld, maandag worden wij verwacht bij ons werk, om cijfers na te rekenen, grote voertuigen te besturen, of andere werkzaamheden, 's avonds, staat in het teken om ontspanning te vinden, de ene avond door een film te kijken over een cultureel onderwerp, de andere avond, goede muziek (voor de een klassiek, voor de andere wat spannender). Zo kunnen we zeggen ook in ons persoonlijk leven staat een dag, een week, een maand, een jaar in een teken.

Een teken dat nog niet geduidt is totdat we haar bevestigd krijgen van iemand die

haar bij ons ziet. Zo kan een teken zijn, Goh wat zie jij er moe uit, of Goh jij werkt je echt uit de naad hoor, je bent echt toegewijdt aan het werk. Of je houdt van ontspanning maar het werk moet ook gebeuren.

Dit zijn nog neutrale tekens, maar tekens kunnen ook zijn; Grijp je alweer die laatste boterham voor me weg, waarom heb je nooit iets over voor een ander, je bent onmogelijk je loopt me alweer te zieken. Tekens geven soms een groter verband aan waar je als persoon je blinde vlek heb zitten. (blinde vlek in dit opzicht betekent dat je gevoelsmatig niet aanvoelt waar de grens loopt tussen effectief van die waarde gebruik maken, en over de grens toch (lichtelijk of erger) iemand schaden.

Altijd zijn negatieve tekens een opmerking die ons pijn doet en ons raakt.

Positieve tekens, heffen onszelf op tot een (tijdelijk) gevoel van goed zijn.

Maar tekens vinden we niet alleen in hoe mensen ons benaderen, of in de thema's waarin we onze handelingen plaatsen, maar ook in de dingen om ons heen. Zo kan een film die je ziet, niet alleen een teken zijn van je interesse, of aanpassing aan je sociale omgeving, maar ook een teken in je hart plaatsen. Een boek over een natuurlijke levenswijze kan een teken in je hart zetten om te verlangen naar zelf puur te leven, Een boek over morele lessen, of het een filosoof, een ethisch hoogleraar, of een andere wijze is,

zal een teken in je hart zetten om te verlangen je slechte (kwalijke) gewoontes te laten vallen. Zo'n teken kan sterker worden als je vaker over hetzelfde onderwerp leest, zo zal een filosoof, dieper het leven beschouwen,

meer inzichten verkrijgen als hij veel filosofische literatuur leest, en ook er veel over praat,

zo werkt het ook bij religie, en natuurfilosofie.

De tegenhanger die niet altijd wordt gezien, en meestal (te) laat herkend is als je negatieve tekens tot je neemt, door horror te lezen, door boeken te lezen waar geweld, dood, en bloed geen afschrikwekkend of uitzonderlijk slecht gegeven is. Waar de moraal ook niet gericht is op het genezen of oplossen van zulke dingen, maar meer het spannende van zo'n misdaad te beschrijven of het spannende van een misdadiger die lang onherkend blijft. Dit brengt andere tekens over. Ditzelfde zien we terug in films, boeken, muziek, en kunst.

Maar ook in de gesprekken die we met anderen hebben.

De titel Round the riddle to solve the fiddle, Ik vertaal hem letterlijk:

Gooi met de tekens, dan los je de problemen op.

Nu is het zo, runen gooi je volgens de huidige tijd met een dobbelsteen, of randomized, maar in oorsprong was dat niet zo.

Als je geen weet hebt van de betekenis van tekens, dan is het onvoorspelbaar en gooi je wel eens verkeerd.

Dan lees je de verkeerde boeken, kijk je de verkeerde films.

Niet verkeerd als dat het niet mag, maar verkeerd dat het kans geeft op een levenslot

dat niet altijd gelukkig verloopt. Oorspronkelijk, was het zo dat runen, de tekens niet werden gegooid, maar dat ze werden gezocht.

Zoeken in de zin van navragen, doorvragen, opsporen van de tekens die er zijn, en de tekens die je bevallen, behouden en laten uitgroeien tot een zichtbaar teken.

En in het beste geval is zo'n teken dat uitgroeit een teken zoals diverse volkeren hebben nagelaten, in cultureel opzicht 'de piramides, de sfinx', de wereldwonderen, maar ook alle mythen, sagen, legenden.

Alle kunstvoorwerpen die nog bestaan uit vroegere tijden.

Echter religie, en natuur of levensfilosofie komt niet voort uit een teken, maar is de oorzaak dat mensen tekens voortbrengen.

De religie is als de grond waar je het teken inzaait om te ontkiemen.

Voor de mensen die willen weten in welk teken mijn leven staat, ik zal geen astrologisch teken aanhalen, ook geen teken van onheil, of van betekenis voor mij alleen. Mijn teken staat niet in een runenalfabet, ook niet in letters geschreven in mijn hart, zij is een gevoel. Een gevoel dat

een vervlogen herinnering is aan het paradijs, en dat paradijs, is een liefde jegens

iedereen die leeft, en jegens iedereen die geleefd heeft. En een blijde hoop op de toekomst. Dat teken, geeft betekenis aan mijn leven. En de vraag in welke grond

het gevallen is, is voor mij een vraag die ik beantwoordt zie als ik bevestigd wordt

in de bedoeling van mijn artikelen.

Ik wens iedereen een goede zoektocht toe naar de tekeningen die we bij elkaar achterlaten.

Muziek, de weg van Muze naar amusement. Muziek, iedereen weet dat het door iedereen voort te brengen is, toch bewonderen wij haar maar van enkelen. Er zijn maar enkele melodieën die populair zijn die door veel mensen geluisterd worden.

Toch onder de douche, of thuis, zingen we soms, of fluiten we een groot verhaal.

Althans, het zou het zijn als elke toon een gevoel bij een gebeurtenis beschrijft. In muziek pogen we ook de gevoelens terug te luisteren die de artiest erin heeft

gelegd, zo kan het zijn dat een heldere toon gevolgd door een dissonant, ons doet huiveren, onrecht klinkt erin door, al benoemen we het niet zo.

Vele smaken zijn er op deze manier in gelegd. Toch Muziek, als amusement, draait om gevoelens oproepen en de luisteraar amuseren door haar mee te slepen in een totale gevoelssensatie.

Ik zal het nader uitleggen. Een melodie, heeft een bepaalde sfeer waarin het speelt. Een liedje kan in zijn totaal vrolijk, somber of ertussenin klinken.

Je kan ook die gevoelens erbij hebben. Maar op de sfeer wordt een verhaal gebouwd,

elke toon draagt bij aan dat verhaal, waarbij niet de volgorde van de tonen het belangrijks is,

maar als je het liedje geluisterd hebt, het gevoelsbeeld dat ermee is ingekleurd (dit is geen verstandsbeeld en is ook niet zichtbaar).

Bij hele goede zangen, oude minstrelzangen, maar ook oude cultuur of religiezangen kunnen ook tijdens een melodie al een indruk wekken van een verhaalde gebeurtenis.

Amusement, zoals vandaag in de mp3 speler klinkt, is om ons goed te kunnen voelen of ons te identificeren met een sociale voorkeur.

Waar amusement ophoudt en de muzen beginnen te spelen, is als muziek een verlangen na laat naar een deugd. Een deugd die niet in de tekst geschreven staat, niet aanwijsbaar door de artiest wordt gevolgd, ook niet je zo blij maakt dat je zelf op het idee komt, maar als een soort symbool in de muziek is uitgedrukt.

Deze muzen, in de oude lectuur staat wel dat dichters en muzikanten van muzen gebruik maakten, maar een muze die oorlog of ontucht beschrijft zal geen muze heten, het is amusement. Want muzen, zoals voorgesteld als engelen,

of als een zachte stem in het hart, hebben zonder uitzondering volledig heldere

bedoelingen, en helder betekent dat ze net als wij mensen houden van een heldere lucht, blauw met zonneschijn, en dat er geen wolken zijn die bedreigend onze huizen in laten storten.

Nu zijn de muzen geen vogels die boven ons vliegen, ook zijn ze geen ingebouwde

luidspreker in onze hersenen, daar geven we meestal een andere benaming aan.

Toch

een muze kan ons inspireren, kan ons door een melodie, raken,

kan ons ook in een persoon raken die we zien

(we worden geraakt in de zichtbaarheid van een bewondering), Een muze kan ook

uit ons eigen gedrag voortspringen, zo kunnen we verbaasd staan als we per ongeluk een eurostuk laten vallen, en iemand het voor ons oprapt, en we eruit flappen, 'houd u het maar', Dat is dan een toevallige weldaad.

Toch muzen kunnen niet alleen door een enkele klank klinken, maar ook door een melodie, door een reeks van gebeurtenissen, ook door een reeks van handelingen in het leven.

Zo kan een melodie ook samenklinken met andere instrumenten.

Waarbij elk instrument, elke zanger(es) er een hoofdstuk bij laat klinken.

Als we haar in een schilderij zouden kunnen zetten(schilderen), stel wij zijn rembrand,

al weet ik niet hoe of op welke manier hij schilderde, dan zouden wij als zanger, de mensen in het schilderij tekenen, als instrumenten zouden wij de bomen, de planten, de rotsen en het watervalletje erin tekenen, en de dieren zouden door het gebruik van toonkleuren erin komen.

Nu een schilderij is statisch, dus een liedje zal meer moeten zijn als een schilderij,

in een verhaal hebben we meestal een schilderij waarbij met de personen, de dieren en de natuur dingen gebeuren. Nu is ook niet alles spannend wat gebeurt,

dus we schilderen alleen datgene dat we aanvoelen dat anderen bewonderen, of hoog achten.

Zo wordt een lied een schilderij, die leeft, en als zij uit een muze voortkomt, ook leven geeft. Het geeft leven omdat het mensen weer moed geeft, en hoop. Want niets geeft meer hoop, als het beste, mooiste, meest voortreffelijkste mogen te verwachte, of naar te mogen

verlangen, Want zoals een klein verlangen, wordt vervuld door een kleine handreiking, en een grotere door er zelf aan te werken, het soms ook mislukt door eigen zorg erover of door omstandigheden, zo zal ook het allergrootste verlangen, pas ophouden of vervuld worden als zij werkelijkheid wordt, of het zichtbaar en bevestigd is dat zij niet tot bestaan kan komen. Alleen waar vinden wij die mooie verhalen, die mooie liederen die geschreven zijn over de meeste der bewonderenswaardige dingen. Nu is een muze nodig om haar voort te brengen, Muzes zoals vroeger verhaald, zocht je niet, ook vond je ze niet, maar ze werden zichtbaar, door een langzame herkenning in je leven zag je dat er een muze werkzaam was. Toch muzes herkennen, ik wil wel wachten, maar ondertussen moet ik ook brood te eten hebben en de mensen om me heen wel lichtelijk tevreden houden. Dus wachten, tsja, en verlangen naar een muze is eigenlijk ook geen beste zaak. Ten minste als je vanuit religieus standpunt kijkt of bent opgevoed. Toch Een muze is niets anders als een goede werking die de schepper aan mensen kan geven. In de griekse wereld noemden ze het muzen, maar welke benaming je er ook aan geeft, ze is een gift van God, en als je een muze wilt terug zien in je leven, Dan zal je de schepper moeten zoeken. Zoeken doe je niet door elke bijbel te kopen die je tegenkomt, maar wel door in de bijbel te lezen, en klinkt je verlangen dan nog niet mooi genoeg, lees ook eens een ander boek, die over God of de Schepper gaat. Want overal ter wereld zijn mensen die een glimp van zijn kracht hebben gezien, en bewaard in boeken, in liederen, in kunst, in wetenschap. En wanneer je verlangen bij elk boek een stukje vervult, en bij elk lied zich verwondert over de mooie klank, en bij elke gebeurtenis, je een glimp krijgt van een deugd die iemand bezit (niet alleen je zelf), dan mag je van mij nu aannemen dat er een muze aan het werk is. Al noemen wij haar geen muze, maar een zekerheid des geloofs in deze tijd. Trouwens muziek, als een edele bedoeling om er een epos, een mythe in uit te drukken, is niet iets dat je binnen een dag volbrengt, maar ze is een

wonderschoone taak, die als zij ook rekening houdt met de andere levensbehoefden, eten, drinken, huisbewoning, werk, sociale contacten, een hele mooie zang of lied kan voortbrengen dat harten mag verblijden.

Thuiskomst, na een dag werken

Thuiskomst, na een dag spelen

Thuiskomst, na een dag ontspannen.

Elke dag, gaat de voordeur, of zijdeur open, stapt er iemand de gang op, of de buitenlucht in, soms met een tas, een koffer, ook een kleine plastic zak, een buideltje, of een mandje zijn wel geliefd om mee te nemen. Elke dag, als we naar buiten stappen, merken we, de zon schijnt of het regent. Het sneeuwt of het hagelt. Op sommige plaatsen voelen we binnen al dat het koud is, of dat het te warm is om te bewegen.

Elke dag, als we op weg zijn naar ons werk, ons spel, de ontspanning, weten we dat 's avonds, wij weer thuiskomen, in hetzelfde huis, in hetzelfde appartement, of kleine woning, of zij van steen, hout, stof, of stro is, 's avonds als het donker wordt, liggen de meeste mensen bijna in bed, en de mensen

die dan nog werken, of spelen, hebben er een doel mee, of een verlangen dat ze tot groter dingen aanzet.

Elke dag als we aangekomen zijn op ons werk, als we gevraagd worden mee te

spelen, als we ontspannen in goed weer zitten, ook als we ondertussen andere plichten

hebben gekregen, een boodschap van de thuisplaats, of een boodschap over ander werk.

Of dat we tijdens het spel erachter komen dat er werk is dat plezieriger is als het

spel dat we speelden, of dat werken beter wordt als we leren spelen, ook ontspannen kan een opgave zijn als niemand in de omgeving ontspannen is, dan kan je kiezen of gevraagd worden te werken, of mee te spelen.

Elke dag, als we bezig zijn, de hele dag, of tijdens de rustpauzes, leggen we het werk stil, stoppen met spelen, zoeken verpozing in het ontspannen, om ook nieuw voedsel op te doen, of onze dorst te lessen, de ene mens, eet een grote

maaltijd, met veel warme gerechten, een tweede zoekt een boom met een lekkere tros vruchten, plukt wat groene bladeren, een derde stelt zich tevreden met wat hem gegeven wordt. Toch het lichaam is er ook om de honger en dorst

te vervullen, om zo meer geluk te vinden en voorspoed in het werk, het spel of de ontspanning.

Elke dag, als we de laatste hand eraan leggen, kijken we terug op gedane arbeid,

op ons spel, of hoe tevreden we zijn met onze ontspanning, dan zien we dat het werk gedaan is, dat we niet kundig genoeg waren, of dat we vergissingen hebben begaan die we onszelf niet kunnen vergeven, ook zien we anderen die klaar zijn met hun werk hun spel of ontspanning, en vergelijken ons, dan kunnen we ons soms trots, tevreden, voldaan voelen, maar ook wel dat we zuchten over alle inspanning die vergeefs lijkt, of de moeite die we hebben met de ondankbaarheid, of de zorgen die ons nog kwellen.

Dan als wij naar huis gaan, de een loopt een klein eindje om thuis uit te komen, de ander legt een langere afstand af, zo reist de een per voet, de ander per wiel, en een derde misschien zelfs door energie. Toch onderweg naar huis, gaan je schouwingen over of je thuis, een warme plaats aantreft, zoals je het misschien 's morgens achter gelaten hebt, of je thuis iedereen in goede gezondheid aantreft, of dat je bang moet zijn dat anderen inbreuk hebben gemaakt op je warme nest.

Ook beschouw je of thuis, is waar je het liefst bent, of dat je tevreden moet zijn met elke plaats je thuis te noemen waar je gevraagd wordt te zijn. Bijna bij huis, ruik je misschien het eten al, of verlang je naar de nieuwsbrenging via krant, tv of radio, de ander verlangt naar een begripvol gesprek met wie er thuis op hen wacht.

Een derde verlangt ernaar om de vrolijkheid van de jeugd tegemoet te komen door een gezelschapspel te doen. Een vierde, kijkt naar zijn doel, een huis met een vriend, vriendin, familie, kinderen, of gelijkgestemden.

Thuis, zijn wij weer thuis, de plaats waar wij ook onszelf mogen zijn, mogen betekent niet altijd dat we het willen of dat het gebeurt. Soms mag je jezelf zijn, maar kunnen andere mensen, die wel geliefd zijn bij je, ook een zeker vertrouwen bij je koesteren, toch niet zo met je verbonden zijn dat je altijd je zelf bent. Je zelf zijn, is je gevoel tonen, zonder daar

schade mee te berokkenen, of hevig te kwetsen, je gevoel tonen, is ook de dingen zeggen die zo dicht bij je staan, zo van waarde voor je zijn dat je ze in een schatkist opbergt, en het liefst veilig op de bank zet. Toch thuis, waar je altijd 's nachts en voor een gedeelte overdag aanwezig bent, waar je hoopt om elke dag weer naar terug te keren, is de beste plaats om het te bewaren.

Thuis waar mensen, hun hart mogen tonen, waar we bij geliefden, en familie, eigenlijk mogen vertrouwen op bemoediging in onze teleurstelling, op troost bij onze smart, op liefde bij ons verlangen, op zorg bij onze gekwettheid, op geborgenheid bij onze openhartigheid, en op tederheid bij onze diepste dromen, Als we ons hart tonen, mogen we ook

al vinden we het niet prettig, en niet fijn, en is het soms pijnlijk, erop vertrouwen dat de zaken die onze geliefden bang maken, die ze doet huiveren, die ze boos maken, of zelf tot verdriet brengen, wel de juiste genezing krijgen, als onze geliefden of familie ook hun hart tonen, en eerlijk ons laten weten dat we de schaduw van ons licht teveel naar voren laten komen in onze dagelijkse gang, ook mogen we dan erop vertrouwen dat als ze besluiten anderen in te schakelen, anderen om raad vragen, melding maken van de verborgen zijde, ze daarmee onze genezing willen helpen, en ook hun liefde in stand willen houden, en niet ten onder willen laten gaan in de zaken die hun liefde niet hebben voortgebracht.

Thuis waar mensen thuis willen zijn, is het goed als je liefde toont, ook als je vanuit liefde boos wordt, of opmerkingen maakt, maar thuis is het niet goed als je haat toont, als je wrok koestert, als je de anderen hun plaats en hun liefde niet gunt, of hun vertrouwen beschaamt. Ook is het niet goed als je een geliefde, een familielid, een gelijkgestemde, een kind,

of een hooggeacht persoon het leven schaadt. Door wonde of levensgevaar.

Thuis, is

dat alleen het huis waar je woont, is dat een persoon bij wie je op bezoek gaat, is het

een plaats waar je rust ervaart.

Thuis als iedereen een thuis heeft waar hij zich thuis voelt, dan is de wereld een huis.

Dan voelen wij ons weldra thuis in de wereld.

Astrologie, Een teken uit de sterren.

Elk mens, is geboren op een preciese tijd, tot
op de honderste seconde nauwkeurig als het gemeten wordt met de atoomtijd.
Toch er bestaat verschil in opvatting over wat precies het moment is,
is dat het moment, waarop de moeder weet, het ligt gezond en klein naast mij,
Of Nu weet ik, ik draag een klein vruchtje van mijn eigen wens in mijn lichaam.
Of is het dat Vader en Moeder weten, we zijn voor elkaar bedoeld, en
ooit zal ik mijn kinderen zien.
Of is het zoals eenvoudig in de astrologie, het moment waarop
het eerste handje naar buiten komt.
Astrologie, is het niet veel mooier om niet te kijken naar de sterren,
maar naar het kindje zelf, Wat zou ik willen dat het kindje later voor mooie
ontdekkingen doet,
mooie mensen ontmoet, en goede dingen voortbrengt in zijn/haar leven.
Is het niet nog veel mooier als we bij de geboorte een zegen mogen
uitspreken als vader en moeder, in de trant van;
Ik lees in je ogen, en in mijn hart dat je in je leven, een
weldoener mag zijn, groot van hart, kalm van geest, en goed van daden,
met een verlichte inbreng voor de duisternis die nu heerst op Aarde.
Dan hoeven we geen sterren meer te raadplegen, want het kind zelf kan altijd
nog
de sterren raadplegen over hoe hij zijn geboortezegen kan vervullen,
Geen sterren die mars pluto of jupiter heten, maar sterren als
Jezus Christus, Mohammed, Sankara, en enkele van deze tijd;
Gandhi, Nelson Mandela, en noem maar op.
Want ieder kind, als hij zijn heil bij de sterren zoekt die met nummers in een
schriftje staan, vind niets anders dan teleurstelling op een eigenschap die niet
eens bij hem hoort,
ieder kind die op zoek gaat naar sterren, levend en Wel bij naam, vind een
zegen, die
bij de geboorte al is gewenst door een ouder of een bekende met een lief gevoel
voor een nieuw beginnend leven.
Toch astrologie, vaak willen we weten wat gebeurt er morgen, wat gebeurt er
over 10 jaar, wanneer sterf ik, wanneer vind ik mijn grote liefde, Of kleinere

dingen, moet ik nu in zaken gaan, is het de juiste opleiding die ik kies, moet ik mijn hart

volgen of mijn keuze vast bouwen op raad van anderen. Astrologie, veel vragen kun je aan sterren stellen, Toch sterren hoog in de lucht geven niet altijd antwoord volgens wat je zelf wil, soms zwijgen ze vervaarlijk, een zonsverduistering, een Triade, het komt voor en bezorgt een slechte naam.

Astrologie, We beginnen met elkaar goede sterren aan te wijzen, aan de hemel en op Aarde, dan is het al snel, ieder heeft een teken uit de hemel, van een eigenschap, of kenmerk voor een goed levensverhaal.

Astrologie, is dat niet een zonde volgens vele heilige Schriften, Nee zonde is het pas als je de sterren geen juiste plaats toedicht, niet als toekomstvoorspelling,

of als duiding voor zondebeoefening, maar als teken als inspiratie voor een goed leven. Astrologie op die manier, is de beste en meest voortreffelijkste

van allemaal, want niet alleen de sterren vervolgen hun pad, maar ook een goed leven,

krijgt voet aan de grond, om een ster te mogen zijn op Aarde.

Een zoektocht naar de sterren, begint niet in de lucht,

of in een droom op Aarde, nee een zoektocht begint

met de weg te vragen, naar de eerste ster, begint met de hemel te bezien of de sterren in de

nacht al zichtbaar zijn. Soms moet je dan ook wat lichtjes uitdoen,

lichtjes die jezelf verlichten zonder de ander te horen, lichtjes die je

aanhebt om jezelf te voeden om het leven spannend te houden, want

een nacht lang naar de sterren kijken, tsja romantisch als je iemand naast je hebt

om de wonderheden aan te vertellen, maar als je alleen ligt te staren, dan krijg je

het koud, voel je je alleen, heb je pijn aan gemis van alles en iedereen.

Nee naar de sterren staren, doen we niet alleen, we vragen anderen om met ons mee te staren, naar de gunstige tekenen om ons leven ten goede te keren.

Immers een tocht, een pelgrimstocht heet zo iets, loop je niet alleen, maar met

een groep, die jezelf bij elkaar zoekt om op weg te gaan. En zoek

dan vooral de mensen die dezelfde ster zoeken als jij, en zoek dan ook

de mensen die er geen winstje uit willen behalen, of er grote verhalen

over willen schrijven, want als ze bij elke straathoek stilhouden om een

hoofdstuk te schrijven, kom je misschien te laat aan.

Astrologie, is een wetenschap, die niet een bewijs is van uitgekomen
voorspellingen,

maar een bewijs is van aanwezige sterren, zichtbaar met goede naam.

Een nieuw schrijven, een Dialoog tussen De ouden van Schrift,

en de Nieuwen van Sprekingen, Afgekort: Oldi, en Newi.

Oldi: Een man, oud en grijs, is in zeer en smart overleden,
want de dagen waren zwart, van harde werken in ruwe tijden.
De tijd, een dochter van hem, was snel volwassen en bracht haar werk ten beste
om ook
de leringen van de oude wijze, te staven aan de oude bevelen.

Newi: Een Nieuw Woord, een nieuwe zin. Zoals meestal gevonden,
Spontaan, vanuit het hart. Toch ook vanuit gevoel, soms met smart. Geen
woorden, doordacht,
verbeterd, herwoord, en gevonden. Ook geen woorden, beoordeeld, juist of
onwaar bevonden.
Ook geen last, verdeeld of wegverdeeld, of belastend gedragen. Geen Woord,
zonder een hartekreet, of een levenswens ten leven. Ook geen woord dat
onvermoed,
toch de juiste maat weet te geven.

Oldi: Waar is de oude leer, Waar is de oude zegen. In aanvang is zij
schoongebleven,
in Aarde wel bemint. Geen dag zonder een Heilig Boek, of Oude lering brengt
niet voort een deugd in zegen. Welke maat is vanaf de gronding van de
Schepping,
vervat in dit oude Schrift. Welke dag begint met ochtendstond, in energie,
met vrolijkheid in harten gegrift.
Welk avond, ziet haar werk, wel gewrocht, vanuit de lering van de wijzen.
Welke Nacht, ligt te neer, in rustige wouden, met het nacht leven, een eenzame
brul van een leeuw,
een argeloze tijger. Maar de oude wijze, beschermt toch elke welaangedane
werker.
Die nog lust heeft aan de traditie van Heilige wijzen.

Newi: Een Zin, Jong en Teer, Een kind, nog onbevangen, een Wezen,
onbekend met hoe nu te wezen. Een Kind, geloofd en gediend, door ouders en
door ouden.
Mag spelen, tussen de huizen, De huizen die al stonden sinds de tijden van
weleer.

Elke dag een kans om vrolijk te wezen, Elke avond een bewondering van rust en tevredenheid.

Elke Ochtend een vreugde, van het wakker worden, zonder kennis zonder wijsheid.

Elke last gedragen, in wetenschap dat ook de wijsheid, er ligt om te bevragen.

Oldi: Welke Jonge van Hart, Welke Oude van Geest, Welke vreugde, Welke last.

Welke Zomer, Welke Winter. Staat er niet beschreven. In Oude, Grote Woorden,

In byzondere Verhalen over dagelijkse oorden. Welke zegen. Proeft gij in deze zin,

Een levenszin, van studie en lering. Van taak, plicht en deugdzame eer.

Welke onderwijzing welke bescherming biedt niet een oude aan een jong kind, wijs in karakter en onbevangen in het geven.

Welke Last wordt niet gedragen, Na een onschuldig vragen.

Welke Zorgen, bloeien in de Geest van de mens die weet, er is er een die beschermt,

en een die beschermt moet worden. God beschermt de Oude van dagen,

En God beschermt de Jonge van Harten, En God beveelt ook de Zuiverste Geest,

Om te dienen de Jonge van Leest.

Newi: Waar is mijn herder, ik heb gehoord, Hij is goed,

Hij geeft brood, Hij geeft water,

Waar is Mijn Vader, Mijn vader die mijn lichaam schiep. Waar is mijn vader,

die mij laat lopen, en nog mijn hart laat leven. Waar is mijn Vader die de wereld schiep. Waar is mijn Vader die ook de verwonden laat helen.

Waar is de Vader die de Aarde in aanzijn riep.

Ergens vanuit de diepte, klinkt een lokkend gefluister. Ergens vanuit de

Lucht hoor ik een zegend gefluister. Waar is mijn Vader die mijn keuze in goedheid volbrengt.

Oldi: Waar is de Vader die leven geeft, Waar is hij als hij ooit aanwezig was, en soms lijkt weggeweest.

Waar is de Vader, als hij zelfs het duister zijn wil beveelt.

Ergens Is er een Liefde om wijsheid te geven, Ergens is er een Liefde om Vreugde te delen.

Ergens is er een Last om het leven te dragen. De last van wege het vele vragen.
De Last van Ouderdom.
Want het leven kent een einde en komt tot voldoening na een zegend bevragen.

Newi: Ergens Leeft er een vraag, Ofschoon een moment geleden, er nog was een gevoel blij en tevreden.
Ergens leeft er een antwoord, onvermoed, wel verwacht van de Heilige Schrift,
Of de Vader der Gebeden.
Ergens leeft er een Zwakheid, om het duister te naderen. Maar Een vraag om hulp. Is zeker ongegeven, toch
in zekerheid verkregen. Welke nood mag ik nog om klagen. Als De Heere,
De Schepper ons weeklagen, Als een ouder man, een ouder vrouw, aanziet.
En vragend fluistert. Vanwaar de pijn, Leer haar te dragen. Zij geeft wijsheid,
Zij geeft verstand. Zij doet je verlangen naar de vruchtbare weiden. Zij doet je
verlangen naar het levend water.

Oldi: Er is een Biddend vragen, Een Verlangen naar Eeuwig Leven,
Een dag in geloof in paradijs geboren. Een avond, ontaardend in het volgende
ochtendglorien.
Een mooie wens, een Zegenbede, Niet voor mijzelf, maar voor een kinderhand,
die vraagt,
Vader, Oude Vader, Wat geeft u Mij, Komt u van Hierna weer terug, Of gaat
u slechts slapen.
Geeft U mij uw liefste bezit, want heengegaan, krijgt u het dan nog terug.
Vader
mag ik u leven als wijsheid in woord verdragen. Mag ik uw hart, uw liefde,
voor
uw kinderen, in mijn echtelijke liefde voortzetten. Is er een wens, die
elk kind vraagt, bij een oude wijze vader onvervuld blijft. Is er een leed dat
gezalfd, en
gebalsemd leidt tot een verwondering van ontzag voor De oude deugden. Is er
een
geloof, niet gegrond op hartelijke grond. Is er geloof, die niet begint met
een onbevragen vragen. Vragen naar Hoe nu verder, Hoe nu lief te wezen,
ouders te dienen,
het kwade te vrezem. Is er nog een nood, als elke dag er is een lieve Bode.
Een Bode van Wijsheid van zegen en van Vervulbare Nood.
Begint dan niet het Dienend belijden.

Het belijden van het vervullen van de nood van een anders lijden.

Newi: De Oude schatten, een zegen,
een gulden verhuusel naar de eeuwigheid, een lieve woordgeving aan
een gevoel van oude tijden. Een ervaring die leed voorkomt en gefluister
van grote daden. Een dag zonder dralen, Een uur waarin ieder mens boodschap
gaf van een Heilig vuur. Een dag dat de avonden de ochtenden stelen. Dat de
Slaap, niet bestond,

Want de nacht was niet duister, de mens lag te rusten, in het Licht van de
Heer.

Alhoewel het 's nachts donker was, en de koude over de wereld liep. Was de
wetenschap er is er een die luistert, een die ziet, een die fluistert, over
lessen, over een warmtebron. Die het Duister laat worden een donker om te
rusten. Een ochtend die vanuit de avond in blijdschap wordt geboren.

Een biddend gefluister, van mensen, jong, oud en verwant, die vragen naar de
heilige naam.

Die zingen over God's grote daden, en blijven geloven, tot aan de einden van
hun jaren.

In een Heilige die bleef en iedereen redde van wilde gebaren.

Oldi: Een oud geloof, Een oude Zonde, Een Gezondheid zonder Wonde. Een
vraag, bevraagd en verstild in een geloof van een Heilige voor Rust, Vrede,
Gezondheid, Heil, en Liefde voor heel het menselijk ras, en al de dieren.

De planten, en de Aarde die leven geeft. De zon, de maan, de sterren en
de lichten. Alles onderdeel van God's orde. Samen een wijsheid in leven.

Een oud mens, hoeft niet heen te gaan, in bedekking van vervuldheid, hoeft
niet heen

te gaan, ik heb nooit geleefd, hoeft niet heen te gaan, kinderen, kindskinderen,
ze

zijn een oude wonde, hoeft niet heen te gaan, ik ben een man van zonde,
hoeft niet heen te gaan, ik ben een man van geloof zonder zin, hoeft niet heen
te gaan

ik ben een zaadje, ontkiemt en afgesneden. Nee een oude man gaat heen,
en gelooft in vrede, gelooft in rust, gelooft in heil. En dat is de vrucht van een
oud

en gezond leven. De rust, voor anderen om te groeien, de vrede, voor natien
om te laten groeien,

het heil om ouden de kans te gunnen om hun kinderen te beschermen, zodat ze blijven groeien.

Newi: Een oude wonde, Een nieuw gemoed, Een nieuwe dag, Een dag, Een Dag.

's Avonds bij de Heere afgelegd, Bij de Heere vergeven. Bij de Heere in eerbied, geofferd,

Op de woorden, op de gebeden van een Heilige Geest. 's Avonds bij avondrood, en stilte,

De stilte na een dankbare dag van werk en vreugde. De stilte die 's ochtends fluistert

over het ontginnen van een nieuwe taak. Een taak die leven geeft. Want elke dankbare

werker, mag 's ochtends met vol gemoed, met volwaardig streven, met energie om het leven opnieuw te geven. Beginnen aan de plicht die harten verbindt en die zorgen verlicht.

Die smart verstilt en die Leed, in lijdzaamheid draagt. Maar dit alles niet zonder dat God het vraagt.

Oldi: Een mooie Dag, Een Goed uur,

Ook de winter draagt zijn eigen vuur. De zomer, brengt haar koele stromen, om de dorstige mond te lessen. De Lente, Een dag dat ziel voortgebracht uit ziel.

Een herfst dat Kinderen mogen baren.

Een leven niet geleefd, is een wens voor God om zijn Heilig Wezen, in de nacht nog

aan te kloppen om een schenking te doen van lichte gebeden.

Een leven niet geleefd, is een wens voor God om

zijn Heilige Geest, in de ochtend te bevelen,

Een gebed om Heilig leven, Een gebed om vreugde, Een gave van Woordelijke Spreking,

Een gave van Hartelijke Zorg, Een gave van hulp. Voor een goede Bede.

Is er een Levensdag nog onvervuld, als bij ochtend, de Heer wordt gevraagd om te geven, Is

er een Levensdag nog onvervuld, als bij avond, de Heer wordt geboden om te vergeven.

Is er een Levensdag onvervuld, als bij uitputting de Heer wordt gebeden voor
een offerande,
of een heilige daad.
Is de levensdag dan ten einde als er een gave is van grootmoedig lijden.
Is de Avond, een te neer liggen om de rust aan de ziel te geven,
Om ook de Heere, het leven te laten vervullen van energie voor nieuwe dagen.
Waarom is
de Heere een zachte, vriendelijke, lieve man, in evenzovele dromen van gebeden.

Newi: Waarom is de Heere, een trouwe vader, Waarom is de Heere,
een verliefde moeder, Waarom is de Heere Een geliefd kind, Als we weten,
Er is er een die boven ons staat. Zo groot, Zo ondoorgrondelijk, Zo
Onnaspeurlijk,
Dat ik niet weet te vragen. Maar een wijze raad, van mijn trouwe vader.
Ook al ben je klein, onmachtig, hulpeloos, onwaarchtig, liefdeloos, hatelijk of
onbemind, of beslagen, Er is er Een die Harten vergeeft, en Geesten Verlicht.
En dat is Als we beginnen met biddend vragen.

Een weg naar Science Fiction

In veel boeken, van het genre 'science fiction' lezen we tal van ontdekkingen die ons leven, makkelijker zouden maken, en ook veel aangenamer. Waarvan de grootste 'fictieve' ontdekking nog wel het polsbandje zou zijn, waarmee we kunnen zweven (0-grav), verjongen (min-age), of alwetend kunnen zijn (knowledge-retrieval). Toch is dit een ontdekking waar veel mensen ook een afkeer van hebben, of er de zinloosheid wel van inzien. Het zou alle problemen ogenschijnlijk meteen oplossen, tenminste alle pijn (min-age), alle fouten (knowledge-retrieval) en de grenzen overschrijden en onze kracht sterk maken (0-grav). Een wereld die er zo zou uitzien, veel auteurs schrijven erover, althans als er een apparaat zou bestaan dat een deel van deze functie zou vervullen. Toch de meeste auteurs gaan dan uit van de gedachte dat de mens van vandaag, de mens van de toekomst is. Zo zou cultuur, weliswaar andere objecten gebruiken, maar wel de zelfde wijze van handelen als vandaag (of gisteren). Maar ontwikkeling en science fiction, of als het werkelijkheid wordt, science function, gaat verder als een verlengstuk van ons wezen, gaat ook verder als een woord dat anders gespeld wordt of aan het taalgebruik wordt toegevoegd. Want niet alleen min-age heeft invloed op onze technologie (lang leven) maar ook op onze gevoelens, onze sociale contacten. Want hoe zou het voelen, of hoe zou u het vinden als u uw eigen oma opeens in de speeltuin moet leren spelen. Dat zou de wereld op zijn kop zijn. Iemand waar je als jeugdige tegen op keek, of juist bang voor was, of een beetje vreemd vond, staat nu onder je op de rangorde. Toch het verlangen om weer jong te zijn zit in de mens, en zal toch een betekenis hebben. Science fiction of Science function, is een deel van een werkelijkheid, of zou het kunnen zijn, alleen vergeten we vaak het hele plaatje in te vullen. Want zodra fictie werkelijkheid wordt, zien we ook vaak dat mensen er sociale, economische, existentiële structuren op baseren die niet vandaag de dag door onze grote fictie-auteurs bedacht kunnen worden. Eigenlijk een reden om te gaan bekijken of fictie, wel toepasselijk is. Want fictie, een onbestaande ontdekking die levens veranderd, en hopelijk ook in grote mate verbeterd of verlicht, is eigenlijk de uitdrukking van een gevoel of wens om een levensprobleem, een life-problem op te lossen, of er een handelingsuitwerking voor te maken. Als we onze science fiction zo gaan lezen, komen we al onze levensvragen in eenvoudige bewoordingen tegen.

En als we dan de fiction vertalen in friction, kunnen we zelfs met elkaar werken aan de life-problems die we anders via science fiction hadden willen oplossen.

Wat heeft de computer er echter mee te maken, want in een internetcafe, centreert men zich rond het surfen op internet, en het gebruiken van de computer. Waar de computer ons helpt contact met elkaar te maken via de chat en email verkeer, maar ook zichtbaar maakt waar we onze kennis en kunde vandaan kunnen halen (menige bibliotheek is al online te vinden), kunnen we eigenlijk ook een domein reserveren voor onze science fiction, science function, science friction, en life-problems. Een nieuwe tak van wetenschap misschien.

Een andere benadering van een oud probleem.

Eentje die onze lelijkste sporen uitwist,
plaats van ze om te zetten in digi-sporen en energy-potentials.

Veel mensen, waaronder ik, kunnen genieten
Van net dat ene lied, soms toevallig gehoord,
Dat later teruggehoord, de glans weer in
Herinnering brengt. Dat een soort gevoel
Oproept, dat je vaak niet treft als je zelf
Gaat zoeken, of beluistert wat anderen je
Aanreiken. Die toevallige ontdekkingen,
Geven bij mij de mooiste muziek die ik
In digitale vorm tegenkom. Of zij uit een
Mp3speler van een voorbijganger klinkt,
In een winkel uit de internetradio die
Toevallig aanstaat. Of dat het op tv,
De nieuwste voortbrenging is die
Als laatste genoemd wordt.
Toch een melodie, in enen en nullen,
Klinkt niet bijster spannend, het zou
Een ritmiek kunnen zijn, of een cadans,
Maar een melodieuze geheel is het niet.
De computer weet van een rij enen en nullen,
Een melodie te maken die in onze oren mooi

Kan klinken, maar ook ons kan doen treuren,
Over dingen die er vroeger nog waren, of
Die er nu juist nog zijn.
Zo maakt de computer muziek van dingen die
We als we ze zelf in computertaal zouden lezen,
Geen betekenis aan zouden hechten. Toch,
wij mensen, hebben onze eigen taal, En de
computer, vormen wij om onze taal Weer
te geven, begrijpelijk, interactief,
We mogen reageren op de reactie die de computer
Geeft. We putten zinvolle bezigheden uit onze
Computerkunst. De melodie is echter soms nog zoek.
Hoeveel mooie melodie'n heeft u voortgebracht,
Die u in enen en nullen in de computer heeft gezet.
Vrijwel geen mens doet dat. Want wij zijn niet zo
Slim dat we onze linguïstische basis kunnen veranderen naar
Een andere primaire uitdrukkingwijze.
Zo, als we onze taal, en onze muziek, op eigen
Wijze blijven uitdrukken, wordt ze mooier,
Want alles dat je verdiept groeit.
De mooiste melodie'n worden dan ook
Toevallig geboren.
En deze melodie'n, of ze nou klankvol
Verwoord worden, begeesterd ingetoetst of
Geblazen worden. Getokkeld of empatisch
Tot aanzijn komen. Zijn een basis om
Muziek, muzikaal te vormen.
Want na het muzikaal vormen, komt pas
Het interactief uitdrukken in enen en nullen.

Een Elektron, De digitale eenheid.

Zoals bij allen bekend is de computer een instrument, die als vanzelf, zo lijkt het, een magische voorstelling op een beeldscherm tevoorschijn kan roepen. Soms doordat hij van te voren is ingesteld.

Bijvoorbeeld

als je een film zit te kijken, Of doordat je tegelijkertijd, met je vingers en handen complexe bewegingen maakt op een vlakje van hooguit 60 bij 30 cm.

Als we proberen te beredeneren dat onze handen de beweging op de monitor of de tv vormen of veroorzaken, zal een natuurmens, al snel geneigd zijn te denken dat er een spirit, in de computer zit, een levensgeest. Een filosoof uit de 14e eeuw, zou het verwerpen als een luchtspiegeling, ingegeven door de duivel. Flauwekul, En het waarschijnlijk in het vuur werpen. Een Empirist uit de 18e eeuw zou het met een zaag, of door er mee door wildernis te rijden proberen er een reactie aan te ontlokken die het nog niet getoond had.

Een Theoreticus uit de 20e eeuw, zou waarschijnlijk berekenen en logiceren, Dat De toetsen een directe verbinding hebben met de beeldbewegingen, als zij per toets herleidbaar is en bewijsbaar herhaalbaar tot een gemoedsbeweging, doelmiddel of symbolische betekenis in de systeemkunde geweven rondom het magische voorwerp, gesteld dat zij tot een nieuwe en ontontdekte uit de hemel gevallen voorwerp behoort.

Een vraag aan de lezer die ik zelf ook met een antwoord vereer, is. Hoe zien wij in het licht van de 21e eeuw, onze eigen ontdekkingen, En onder ontdekkingen mag u alles zien, of liever gezegd, houd u blik breed, en schakel uw eigen interessen en vakgebieden niet uit.

Zo zal een IT-medewerker, Een computergebruiker zeggen, De computer wordt de toekomst, de robot kan werk van ons overnemen, tot aan

de theemeid die thee serveert toe. De timmerman, ziende op zijn timmergerei zegt,

Ik maak het ontwerp, en de computer kan het in luttele periode 1000 x repliceren,

door een analysevaardigheid, Of moet ik zeggen analysealgoritme.

Een Vrouw die het huishouden doet, en als echtgenote haar eer wil verkrijgen, zal zeggen, De grootste ontdekking is voor mij misschien niet de computer, maar het feit dat als je je zorg, en je liefde kan uitdrukken

om je partner te faciliteren om wel de toppen de wetenschap te beklimmen, dan is dat meer als een computer als vervangbare theemeid zou kunnen bewerken. Toch dit laatste voorbeeld schetst een onderdeel die in deze maatschappij langzaam door computers vervangen wordt, die eigenlijk er geen onderdeel van is. Liefde, of zij uit naastenliefde, uit platonische liefde, of uit bewondering bestaat. Is een feit, een werkelijke waarde, die door een blikken rammelbak niet geleverd kan worden. Want om een klein oordeel uit te spreken die iedereen maakt als zij verkeerde gevolgen van computerkunde tegenkomt, De computer te heftig gebruikt, rammelt, stop je er liefde in, dan krijg je een blikerig geluid, en probeer je er een mens van te maken, Dan krijg je een blikerige rammelbak die bovendien, menig mens in nood tot tranen beweegt, Want hoewel de computer tot veel in staat is, Is zij niet in staat om meelevend te zijn, Is zij niet in staat om nieuwe gevolgtrekkingen te doen, als er bijvoorbeeld een tennisbal van goud uit de hemel komt vallen in een sloppenwijk in de diepte van de wereld. Is zij niet in staat om een ziekte, ongeneeslijk en weerbarstig te verklaren als zij plaatsvind bij een begenadigd, charmeur die Staatshoofd speelt. Waar is dan onze zekerheid. De computer, is zeker, een voorwerp dat ons ondersteunt, dat taken overneemt, maar de plek om haar te laten is als dienstwerktuig van de mens. En geen Dienstgever aan de Mens.

Zij hoeft, in meerdere mate als big brother met toekomstvoorspelling, of in mindere mate, de computerprogramma's met AI, geen diensten aan ons te doen toekomen. De levenskern van de Mens, die menig computerprogramma tot vastlopen doet komen, Is onze ware elektron, Onze eenheid, Die digitaal misschien uitgedrukt wordt in een eenheid, maar haar niet in wezen is.

De kunst van het Communiceren, Interactieve

Praat een Zegen of een Veeg Teken.

Elke dag spenderen werklustigen, en hobbyisten, tijd om met elkaar te praten, sinds

oude tijden, gebeurt dit al zeker 30 % van de tijd die een mens op Aarde leeft. Is

het niet via het gesproken woord, of betekenisvolle gebaren, dan geschiedt het via gevoelsoverdracht, door in elkaars bijzijn te verkeren, en bezig te zijn, alleen of als groep. De ene mens voelt zich populair en is zich bewust van een bewondering die andere mensen hebben, Een ander voelt zich te kort gedaan, of te onzeker om zich te mogen of te kunnen uitdrukken. Echter beide zijn een onderdeel van het Samenleven op Aarde.

Ongeveer 20 jaar geleden is er een factor bijgekomen, Eerst, daarvoor was er al de telefoon,

de telegraaf, de radio, en een primitieve TV. Toen kwam er computer-communicatie.

Een medium waarbij er direct gecommuniceerd kan worden, zonder afbreuk aan

de directe bedoelde boodschap, echter er was wel afbreuk aan gevoelsoverdracht.

Langzaamaan, verminderd ook dit gegeven, via webcam, en via webtelefoon komt dit

richting een adequate gegevensoverdracht. Toch missen we nog de ultieme wetenschappelijke ontdekking om ook de treurnis, de liefde en de blijdschap van mensen

via de computer over te kunnen brengen. Bijvoorbeeld via de geurtelevisie.

Dan echter zien we dat er, als we bang zijn voor spam, ook misbruik van gemaakt kan worden.

Wordt nu opeens de beroemde televisiegod of godin verliefd op elke jongeman of

vrouw die in de huiskamer zit te kijken naar een reclame over een verbruiksartikel of voedingsartikel?

Mogen we dan alleen interactief blijven praten, of worden onze gevoelens interactief

gewijzigd. Dan hebben we in ieder geval nog de redding van de airco. Die alles zuivert.

Mogen we vandaag de dag, ook nog interactief bij elkaar verblijven zonder dat er een

elektronenrivier tussen ons in ligt. Want bruggen bouwen gaat niet altijd door de rivier te verbreden of te verdiepen. De schepen van efficiëntie en doelmatigheid worden groter en vervoeren meer vracht, maar de uitwisseling tussen de bewoners aan de ene kant en aan de andere kant van de rivier, wordt minder, want des te groter de schepen, des te duurder de bruggen, en des te minder vaak we ze aantreffen. Naast ons interactief communiceren via webcam en webtelefoon, blijft het een zegen, om eens met een klein kind, een collega, een verwant, of een vriend, of vriendin eens oog tot oog en mond tot mond te praten, bij te kletsen, zonder duidelijke taakomschrijving of doel dat een dead line heeft. De enige beperking die erop ligt is dat zij ietwat onnuttig aanvoelt, ongemakkelijk, we produceren immers niks, Of dat we gaan geloven dat we helemaal geen computer nodig hebben om de geurtelevisie aan te zetten. Want de Rozegeuren en Maneschijn, en de klik vinden nog altijd plaats in persona tot persona. En gevoel bedriegt nooit, dus heeft u een slecht gevoel, kunt alsnog kiezen om de webcam er weer tussen te zetten.

'Nieuws waarde of Nieuwsgaarde'

Nieuws, elke dag op nieuw, 's morgens de radio, dan de krant. In de 1e pauze de krant van de collega, in de lunchpauze de nieuwste koopjes op marktplaats, dan rond 3 uur, een kwartiertje voor het nieuws van het thuisfront in het buitenland. 5 uur, zucht ons werk is ten einde, we mogen naar huis. Ziet elke dag er zo uit, of leest en hoort u niet zoveel nieuws op een dag. Toch gaat onze nieuwsgaring veel verder dan dat.

Officieel is nieuws wat er in de krant, op de radio, of op tv, journaal of blik op de dag heet.

Toch elke dag doen wij voornamelijk aan nieuwsgaring.

Door te praten en te overleggen doen wij interessante weetjes en zaken op.

Meer als we de hele dag op het nieuws zien.

Toch is het vreemd, we benoemden de normale gesprekken niet als nieuws.

Terwijl als we overwegen

dat nieuws betekent dat we nieuwe, informatie, of creativiteit tot ons nemen.

We komen tot de conclusie dat we eigenlijk de hele dag nieuws ervaren.

ervaring die eigenlijk

geen nieuwswaarde heeft want hoeveel boeken of films of

ooggetuigenverslagen zie je in de wereld,

Zal het een fractie zijn van de totale tijd en lengte van alle nieuwsuitingen?

Vreemd want wie wilt er niet een goed gesprek over zijn belevenissen. Blijkbaar niemand. Vreemd, waar

kinderen met hun vriendjes honderduit over praten, geven wij nauwelijks

nieuwswaarde. Ook niet aan

onze eigen nieuwswaardige dingen, die we misschien soms wel willen uitschreeuwen.

Nee we zijn beleefd, we houden het stil. Dit voedt dat weer de gedachte aan

Taboe en Stigma als je ermee naar buiten zou

treden.

Nu is het een feit dat vuile was, niet in het koninklijk paleis thuis hoort, maar een

wasserij of een bijstandsmoeder die graag wat wil wassen, zou er blij mee zijn, en

zijn we ook meteen in de geest van de Wmo bezig.

Nou, hopelijk heeft u nu visie op de nieuwswaarde van de ict-sector, dus niet meer googlen

op marktplaats of nieuw nieuws, maar googlen om een uitgeverij te vinden voor uw

eigen ervaring, of googlen voor een bijdehante werkzoekende die uw tuinklussen of

huisklussen voor uw kan klaren.

En ik weet zeker dat als iedereen dat gaat doen,

er vanzelf een wet komt die de witte werkster weer in ere herstelt.

Wit, is dat niet de kleur van onschuld en reinheid?

Laten we dan ook in onze bescheidenheid dit bericht Rein opvatten en ons best doen om weer een gezamenlijk Nederland te maken.
Eentje in de geest van de Wmo? - Maar dan zonder gemeente bemoeienis.
Laten we het gewoon zelf doen.
Dat is immers ook wat maatschappelijke ondersteuning betekent. Burgers zorgen voor Burgers.

